

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

Citation: Baggesen, Jens: "Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*, 1889-1903, s. 359. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen02val-shoot-idm140651418021056/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

- videre paa Vesterbro. Senere blev det, til Stenø for For-
 idaret fra Waldens, anset for nødvendigt at fortsætte dette
 Odelæggesværk yderligere, og i de andre Forstæder, som
 at disse efter Kapitulationen for Storfledens henlæse i Ruiner,
 enten nedbrændte eller nedstude, for det Meste ved For-
 ningens eget Skjts.
- §. 196. *Vor Frues Fald.* Poet. Ep. 1814 S. 108. —
 1 DB. V, 258. — 2 DB. V, 203. —
- Om Bagg.s og Dehlenschlägers Forhold til hinanden
 under deres Samliv i Paris er talt ovenfor, S. 356-57.
- — — 4. [1807] Tilføjet i nærv. Udgave (ligesom i
 2 DB.). Da det S. 198 L. 5 hedder, at Bagg. „nys“
 har modtaget det Brev af 31 Oktbr. 1807, hvis Indhold
 han nedensfor gjen giver, og dette ifølge Biogr. III, 297 først
 kom ham tilhænde i Slutningen af Novbr., er nærværende
 Riimbrevs Datum jaaledes temmelig usigtlig oplyst. Bagg.s
 Bejvarelse af den gamle Dehlenschlägers Brev findes S. 214 ff.
- — — 7. Hulbyveien] See S. 314, Anm. til S. 99
 L. 10.
- — — 9. Dit høie himmelske Logis] jvfr. L. 15: dit
 franske Tidstak, see S. 357, Anm. til S. 187 L. 25.
- — — 23. den Virak, dig omhyller] Med denne Virak
 sigtes naturligheds — ligesom ovenfor, samt atter S. 197
 L. 5-8, S. 203 L. 28, og S. 206 L. 29 — til den Røg,
 hvorfra Dehl. synes at have været stærkt hjemstøgt fra Kaminen
 i sit Bærelse.
- 197, — 10. som Memnon's] Det gamle Saga om
 Auroras tidlig afdøde Søn Memnon og den efter ham
 opkaldte Memnonssøile i Egypten, hvorfra der hver
 Morgen, naar den opgaende Sols Straaler skinne paa
 den, fød Toner, der bleve opfattede som den afdøde Ynglings
 Sølven til hans Moder, skriver sig fra en Giendommelighed
 ved denne Søiles Materiale, et Kieselkonglomerat af en saa
 haard og sprød Natur, at der ofte, især under den pludselige
 Temperaturforandring ved Solopgang, sprang Smaastykker
 løs af Stenen, hvorved der frembragtes en Lyd, som naar
 Strøengen springer paa et musikalsk Instrument.
- — — 11. Og som en fuld Matros at gaa] Med
 Henhæng til denne og de nærmest paafølgende Distier kan der
 være Anledning til at minde om, hvorledes Dehlenschl. alle-
 rede fra Ungdommen af havde lagt et ikke ringe Imitations-

- talent for Dagen; see f. Ex. hans *Erindr.* I, 1850,
 S. 168-69.
- §. 197, L. 12. som Thomas] Der synes at kunne være
 Noget, der taler for, at det er Thomas Thaarup, her
 menes, naar en Bemærkning af Bagg. om Skuespillere, som
 „agere paa Scraa“ (det vil sige: under Replikterne vende sig
 med deres Miner og Gebærder til Tilskuerne) sammenholdes
 med Dehlenschl.s Beskrivelse af, hvorledes Thaarup, dengang
 han sammen med Bagg. var Theaterdirektør, sædvanlig, naar
 han i Høieren havde Noget at sige en af de yngre Skue-
 spillere, fornemt vendte Vedkommende Røggen, derpaa sættede
 sine Hænder paa en af de Vædre, for at indtage deres Bifald
 eller musikke Beundring over hans Ord, og som holdt Talem
 til den, der stod hogved: see Tidsskriftet „Dannora“ 27 Febr.
 1814, S. 79 (2 DB. XII, 105) og Dehl.s *Erindr.* I,
 1850, S. 113-14.
- — — 14. Som Manden med sin Navetaa] d. e.
 Rahbek. Det er bekendt (og er bl. A. blevet sagt paa
 Brest, meer eller mindre omstændelig, baade af Steffens,
 R. M. Petersen, Overstou og Dehlenschläger), at han havde
 den bejndrelige Vane, naar han talte, at holde begge Hænder
 nær op til Ansigtet og stadig dreie den høire Haands
 Tommelfinger i den venstre hule Haand.
- — — 17. dine lange Buger] Herhjemme var det først
 noget ind i nærværende Aarhundrede, at de korte Beenklæder
 vege Nadsjen for de lange. I Begyndelsen af Tyverne synes
 det, ialfald i Hovedstaden, kun at have været nogle ganske
 enkelte, i Henseende til Klædebragten jærlig konervative Per-
 soner, som endnu saaes med de gammeltdags Knæbueklæder.
- — — 20. Helhjemveien] d. e. Veien til Helhjem,
 Dødsgrubinden Hells Bolig.
- — — 26. tid] Poet. Ep.: Tid, der uden tvivl er en
 Trykfeil.
- 198, — 8. gamle Paars] See S. 358, Anm. til S.
 190 L. 24.
- — — 16. en Rim-Kopie] Det gamle Dehl.s Brev, som
 Bagg. sees at have fulgt med stor Trostak i sin verificerede
 Gjengivelse, opbevares blandt BP og findes aftrykt (fuit) i
 Biogr. III, Tillæg XXX.
- — — 24. Min gode Søn] Det venstabelige Forhold,
 som fandt Sted imellem den gamle Dehlenschläger og Bagg.,
 og som bevaredes uforandret indtil det Sidste, betegnes godt